

НОВА ЗОРЯ

український греко-католицький часопис

Видання Івано-Франківської Митрополії Української Греко-Католицької Церкви. Виходить кожного тижня

★ Колонка редактора

Дорогі друзі!

Як і минулими роками, протягом двох тижнів місяця липня редколегія газети «Нова Зоря» виходить у літню відпустку. У зв'язку з цим наступний номер газети вийде 26 липня.

Протягом цієї нашої тимчасової розлуки ми святкуватимемо два празники літургійного року, які по-особливому вказують нам на щось дуже і дуже важливе.

У першому празнику — Різдва пророка, Предтечі і Христителя Господнього Івана — ми святкуємо народження того, який є Предтечею Більшого від нього. Того, Який принесе людству нову програму. Він прокладе людству шлях, який вказуватиме, як відвернутися від самолюбної «старої людини», а повернутися до «нової людини», людини любові, доброти, істини, світла, життя. А на початку цього нового життя стоїть Іван Христитель, який кличе: «Покайтеся, бо Царство небесне близько». Царство є між нами, але щоб його сприйняти, треба змінити спосіб думання і діяння. Треба вести боротьбу з первородним гріхом, зі самолюбством, щоб перейти до нового способу життя, до життя у любові. Цей спосіб життя проповідував Ісус Христос і посвідчив його своїм життям, віддаючи заради нас те все, що прийняв від Отця свого.

У другому празнику — Святих славних, всехвальних і первоверховних апостолів Петра й Павла — ми можемо побачити, що ця нова програма є цілком можливою для її реалізації кожній людині.

Закінчення на стор. 2

Молитва під час літньої відпустки

Дякую Тобі, Господи, що привів мене до цієї літньої пори року. Дякую Тобі, Господи, що знову даєш мені радість літнього відпочинку. Нехай цей час буде мені доброю нагодою для відновлення моїх духовних і фізичних сил. Допоможи мені, Господи, відпочити тілом і ще більше заглибитися духом в благословляюче слово Твоєї істини.

Бажаю у цей період, Господи, бути більше вільним. Бути вільним тією волею, яка робить мене справжньою людиною, створеною на Твій образ і подобу. Бажаю бути більш

вільним, щоб молитися, думати, діяти поза всякими напруженими графіками. Бути більш вільним, щоб провести якомога більше часу з моїми рідними, подальше від щоденного хаосу, але поближче до краси Твоєї природи.

Дякую Тобі, Господи, за все Твоє добро і за цей відпочинок, що подаєш мені цими днями, щоб я, повернувшись до моєї праці, був ще більшим даром для всіх, кого зустрічатиму на моєму життєвому шляху.

Амінь!

Цей тиждень в подіях

7 липня

Різдво пророка Івана Христителя.

День працівника природно-заповідної справи. 30 років від дня заснування (1988) Української Гельсінкської спілки — громадсько-політичної та правозахисної організації.

8 липня

День родини.

12 липня

День Святих Верховних апостолів Петра і Павла.

Молись за Україну!

Згідно з постановами Синоду Єпископів УГКЦ від 17 червня 2014 р. пригадуємо заклик до усіх наших вірних та людей доброї волі: кожного дня о 21.00 і надалі єднатися у спільній молитві за Україну.

Храм-ковчег під покровом св. Юди-Таддея

1 липня 2018 року Митрополит Володимир Війтишин у присутності 22 священників освятив новозбудований храм св. Апостола Юди-Таддея в м. Івано-Франківську.

Продовження на стор. 2

Гора мучеників — місце паломництва

30 червня кілька десятків вірян спільно з єпископом Коломийським Василієм Івасюком та духовенством піднялися на «Гору мучеників», що знаходиться у присілку с. Микуличин.

Продовження на стор. 5

Офіційно!

Декрети Івано-Франківської Митрополії **стор. 3**

Офіційно!

Статут Синоду Єпископів **стор. 4**

Вісті з Коломийської Єпархії

Американські гості в Дорі **стор. 6**

Навчання за кордоном

Українська колегія священно-мученика Йосафата **стор. 7**

★ Колонка редактора

Закінчення. Початок на стор. 1
Уявіть собі якогось сучасного менеджера, перед яким стоїть завдання: організувати глобальну міжнародну організацію. Що він робить? Шукає міжнародних спеціалістів у тій сфері, в якій мала б оперувати ця організація, формує команду. Також і Христос сформував свою «команду», але принцип його менеджменту дещо відмінний. Щоб організувати Церкву, Він не кличе найкращих на той час експертів в релігійній ланці. Такими себе вважали законовчителі та фарисеї. Він їх критикує за їхню підступність, лицемірність, подвійність стандартів. А в свою «команду» він кличе простих рибалок і день за днем вкладає у них «нову програму», програму «нової людини». Ця життєва школа є непростю. Ми бачимо, як нераз апостоли ставлять Христові доволі важкі, але деколи і наївні запитання. Але вони справжні, щирі, довіряють своєму Учителеві. Хоча, будучи ще простими людьми, нераз і сумніваються. Пригадайте, наприклад, епізод утихомирення бурі на морі (Мт. 8:23 — 27).

Незабаром ми святкуватимемо празник первоверховних апостолів Петра й Павла. І один, і другий на життєвому шляху зустрічають неабиякі спокуси. Петро зі страху навіть відрікся Ісуса, а Павло спершу був Його гонителем. Але ніжний Божий дотик приводить і одного, і другого до святості та голосіння слова Божого усьому світові. Сьогодні важко знайти на планеті куточок, де б не проповідувалося Євангеліє. А все починалося з простого рибалки, який навіть не володів латинською мовою, хоча перед ним стояло чітке завдання: голосити слово Боже у Римській імперії... Сучасний менеджер спрогнозував би Петрові абсолютно безуспішний результат. Однак у Бога все по-іншому!

Тому обидва празники промовляють і до нас. Не важливо хто ми, де ми, скільки нам років, багаті ми чи бідні, з вищою освітою чи прості робітники. Значно важливішим є те, що ми — образ і подоба Бога і покликані до життя вічного, яке вже розпочинається тут і тепер. Достатньо лише на заклик святого Івана Христителю покаятися, піднятися з упадку, незважаючи, яким важким би він не був. Саме такими, якими ми є, Господь кличе сьогодні нас до своєї «команди», як покликав колись своїх апостолів. Як вони, так і ми на шляху до святості зустрічаємо чимало бар'єрів, спокус і навіть упадків. Святі Апостоли Петро і Павло демонструють нам, що Господь не те що прощає людину після щирого розкаяння, Він робить нас «людьми новими», довіряючи нам справи Його царства. А царству Його немає кінця!

Такі роздуми мали б бути нам найкращим заспокійливим засобом. Немає більше нам чого турбуватися — ми вічні, нікуди ми не спізнємося. Тому відкладаймо усяку житейську печаль, бо вона минуча, відкладаймо на якийсь час також і щоденні клопоти і в роздумах над Божими справами відпочиньмо добре тілом і душею.

Ми не прощаємося з Вами, а кажемо: до скорої зустрічі на сторінках наступного номеру нашої газети, 26 липня 2018 р.

о. Іван СТЕФУРАК,
головний редактор.

★ З життя Церкви

Святіший Отець подякував УГКЦ за свідчення єдності Христової Церкви

3 липня в домі Святої Марти у Ватикані з ініціативи та на прохання Глави УГКЦ із нагоди відзначення 1030-річчя Хрещення Русі-України відбулася зустріч Блаженнішого Святослава зі Святішим Отцем Франциском.

Блаженніший Святослав розповів Папі Франциску про мученицький шлях свідчення УГКЦ, яке було «свідченням єдності Христової Церкви першого тисячоліття з часу Хрещення святого Володимира й особливим свідченням мучеників та ісповідників за церковну єдність у ХХ столітті».

Особливу увагу Блаженніший Святослав приділив стосункам УГКЦ з іншими Церквами-спадкоємницями Володимирівського Хрещення. Він розповів Святішому Отцеві про болючий факт поділу між Православними Церквами в Україні та непоодинокі «ганебні факти інструменталізації Святих Тайн, зокрема Хрещення, для приниження або заперечення християнської ідентичності вірних певних конфесій».

У ході розмови Глава УГКЦ заторкнув тему так званого уніатизму. Він пригадав, що УГКЦ ще в 1993 році пережила процес рецепції Баламандської угоди та, відповідно, відкидає уніатизм як метод у досягненні єдності у Христовій Церкві. «Зокрема очевид-

ним є факт, що найбільшим актом «уніатизму» у ХХ столітті був Львівський псевдособор 1946 року. Закиди у сторону УГКЦ щодо уніатизму через її активну екуменічну позицію і намагання шукати шляхи для єднання з православними — це ніщо інше, як маніпулювання істиною. Східні Католицькі Церкви самі в собі не є «якимось методом», але живими членами Христової Церкви, які не лише мають право на існування, але покликані до місійної та євангелізаційної діяльності», — наголосив Блаженніший Святослав.

Папа Франциск подякував Українській Греко-Католицькій Церкві за її мучеництво «як ісповідь християнської віри та свідоцтво того, що намісник апостола Петра має особливу місію служіння єдності між християнами». Він запевнив свою підтримку УГКЦ і висловив вдячність за її динамічний розвиток і екуменічну відкритість.

Святіший Отець погодився, що будь-які закиди у сторону УГКЦ щодо уніатизму абсолютно безпідставні. Він

також подякував їй за активну участь у розбудові українського суспільства на засадах соціальної доктрини Католицької Церкви, її невтручання в політичний процес і плекання справжнього християнського патріотизму, який в жодному випадку не можна інструменталізувати чи маніпулювати ним у досягненні певних церковних чи ідеологічних цілей. Папа Франциск високо оцінив дистанціювання УГКЦ від крайнього націоналізму та засудження нею фактів ксенофобії і расизму.

Святіший Отець також висловив свою близькість до українського народу, який як жертва несправедливої агресії переживає болючий момент своєї історії. Він запевнив у своїй молитві та постійній пам'яті.

На закінчення аудієнції Предстоятель УГКЦ подарував Папі книгу «Переслідувані за правду» видання Українського католицького університету і попросив його апостольського благословення для українського народу.

Секретаріат Глави УГКЦ у Римі.

★ Сучасні святині

Храм-ковчег під покровом св. Юди-Таддея

Багато років чекали вірні парафії св. апостола Юди-Таддея м. Івано-Франківська на відкриття нового храму. Саме тоді, у далекому 2010 році, розпочалось його будівництво. А до того парафіяни молились у каплиці, що розташована поруч по вулиці Миколайчука. І ось 1 липня 2018 року Митрополит Володимир Війтишин у присутності 22 священників освятив новозбудований храм.

Парох о. Ярослав Гринюк кожного ранку після Святої Літургії разом з вірними молився і просив у Господа допомоги, щоб завершити будівництво. А відтепер щодня дякує, що це звершилось.

Новозбудована церковця стала окрасою мікрорайону «Каскад». Збудована за проектом архітектора Олега Козака, вона має 35 м висоти, 38 м довжини, 30 м ширини і 500 посадочних місць. На будівництво пішло 140 тисяч цеглин і 75 тонн металу. Цікаво, що формою храм нагадує ковчег. У ньому є мощі св. Апостола Юди-Таддея.

Протягом восьми років на храмові свято сюди приходили прочани з м. Коломиї. Одна бабуся жертвувала прощу, щоб у неї появились онуки, бо вже багато років не могла їх дочекається. І саме тепер розповіла пароху, що дочекалась і має відразу двох. Отець Ярослав пригадає, що ще чотири жінки йому дякували, що молились з вірою в храмі Юди-Таддея, просили про дар материнства і стали щасливими матерями.

Та й сам парох каже, що неодноразово молився дев'ятницю до святого. Відчував Божу поміч, коли не вистачало коштів, щоб оплатити майстрам роботу або закупити будматеріали. На 4-5 день дев'ятниці невідомо звідки приходив жертводавець і дарував потрібну суму.

Цього року на освячення храму з Коломиї прибуло понад 60 прочан. Їх, як і в минулі роки, приймали парафіяни по своїх домівках. Були роки,

коли прибувало понад 100 осіб. Отець Ярослав дуже вдячний парафіянам, котрі гостинно відчиняють свої домівки, щоб прийняти паломників. Також вдячний паломникам, що так свято шанують святого Юду-Таддея.

У новозбудованому храмі по-новому торжественно звучить спів церковного хору під керівництвом п. Сергія Лубківського. Отці Дмитро Луців та Іван Козяр — сотрудники о. Ярослава — допомагають пароху не тільки співслужити, а й провадити спільноти: «Матері в молитві», «Апостольство Доброї Смерті», «Родину Найсвятішого Серця», сповідати щодня та особливо в першу п'ятницю місяця.

Адже Богослужіння в храмі св. Юди-Таддея відбуваються щодня о 8 год. ранку, з вівторка по п'ятницю — ще о 18-й год. У суботу — о 8 год. та 17-й год. У неділю та свята — о 9-й, 11-й та 17-й годинах.

Отець Ярослав складає щирі подяки Митрополиту Володимирі Війтишину та всім священникам, котрі розділили радість освячення нового храму, міському голові Руслану Марцінківу, секретарю Оксані Савчук за значну підтримку, обласному телебаченню «Галичина», яке вело пряму трансляцію, супутниковому телебаченню, завдяки якому українці за кордоном могли спостерігати за величним дійством.

Парафіянка Анна Павликівська відвідує святиню, відколи постала каплиця. Вона розповідає, що люди за годину до Архієрейської Літургії приходили до храму, щоб зайняти місця. І хоча жінку боліла нога, вона вистояла понад чотири години й болю не відчувала. Каже, що такої кількості людей біля храму ще не було. Їх зібралось понад дві тисячі, незважаючи на досить прохолодну погоду. Дуже багато було вірних із сусідніх парафій — Матері Божої Неустанної Помочі та Святих Володимира й Ольги.

Ніхто не розходився після Служби Божої. Всі приступили до освячення святым елеєм, чекали на освячення води. Особливо п. Анну вразило слово пароха. В якийсь момент о. Ярослав не зміг говорити і просто заплакав від вдячності. А разом з ним плакали й люди. Це був момент такої тиші, коли здавалось, що Господь наповнює серця й душі присутніх миром і благодаттю.

Юлія БОЄЧКО.

На світлині: новозбудована святиня св. апостола Юди-Таддея.

★ Офіційно!

Вих. № 254

Декрет

*На славу Святої, Єдиносущної,
Животворящої і Нероздільної Тройці,
Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.*

**Божою милістю
КИР ВОЛОДИМИР ВІЙТИШИН
Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський**

*Всесвітлішому монсеньйору д-ру Ярославу Карп'яку.
Мир Тобі у Господі!*

Церковне законодавство передбачає можливість скликання Митрополитом Митрополічних Синодів.

З моменту заснування ще однієї Єпархії з осідком в м. Чернівці на теренах Івано-Франківської Митрополії стало можливим скликання Митрополічного Синоду.

Ми, владою Митрополита Івано-Франківського, скликали Синод Єпископів Івано-Франківської Митрополії, який відбувся в м. Івано-Франківську 30-31 травня 2018 року Божого.

Отці Митрополічного Синоду на своєму першому засіданні затвердили статут Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії. Цей статут окреслює завдання секретаріату цього Синоду, який є для допомоги Митрополитові в підготовці та проведенні Митрополічних Синодів і в забезпеченні всіх аспектів, пов'язаних із діяльністю Синоду в міжсинодальний період.

Відповідно до кан. 939 п. 1 Кодексу Канонів Східних Церков, отримавши згоду Митрополічного Синоду (п. 3 рішення Синоду) та згоду Єпископа Коломийського Кир Василя Івасюка,

**іменуємо Тебе, всесвітліший отче Ярославе,
терміном на три роки**

секретарем Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії.

У своєму служінні керуйся приписами, які є окреслені в статуті Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії Української Греко-Католицької Церкви.

**Даний декрет набуває чинності з моменту повідомлення.
Благословення Господнє на Вас!**

**† д-р Володимир Війтишин,
Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський**

о. В. Федун, канцлер

*Дано у престольному граді Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополічному Соборі Воскресіння Христового 26 червня 2018 року
Божого, в день муч. Акилини; св. Трифілія, єп. Левкусії.*

Вих. № 255

Декрет

*На славу Святої, Єдиносущної, Животворящої
і Нероздільної Тройці,
Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.*

**Божою милістю
КИР ВОЛОДИМИР ВІЙТИШИН
Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський**

*Всечесному протоієрею Віталію Федуну.
Мир Тобі у Господі!*

Ми, владою Митрополита Івано-Франківського, скликали Синод Єпископів Івано-Франківської Митрополії, який відбувся в м. Івано-Франківську 30-31 травня 2018 року Божого.

Отці Митрополічного Синоду на своєму першому засіданні затвердили статут Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії. Цей статут окреслює завдання секретаріату цього Синоду.

Відповідно до кан. 939 п. 1 Кодексу Канонів Східних Церков, отримавши згоду Митрополічного Синоду (п. 3 рішення Синоду 30-31 травня 2018 р. Б.),

**іменуємо Тебе, всечесний отче Віталіє,
терміном на три роки
заступником секретаря Синоду Єпископів Івано-
Франківської Митрополії.**

У своєму служінні керуйся приписами, які є окреслені в статуті Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії Української Греко-Католицької Церкви.

**Даний декрет набуває чинності з моменту повідомлення.
Благословення Господнє на Вас!**

**† д-р Володимир Війтишин,
Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський**

о. В. Федун, канцлер

*Дано у престольному граді Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополічному Соборі Воскресіння
Христового 26 червня 2018 року Божого,
в день муч. Акилини; св. Трифілія, єп. Левкусії.*

Вих. № 256

Декрет

*На славу Святої, Єдиносущної,
Животворящої і Нероздільної
Тройці,
Отця, і Сина, і Святого Духа.
Амінь.*

**Божою милістю
КИР ВОЛОДИМИР ВІЙТИШИН
Архієпископ і Митрополит
Івано-Франківський**

*Всесвітлішому протоієрею
д-ру Віталію Токару.
Мир Тобі у Господі!*

Ми, владою Митрополита Івано-Франківського, скликали Синод Єпископів Івано-Франківської Митрополії, який відбувся в м. Івано-Франківську 30-31 травня 2018 року Божого.

Отці Митрополічного Синоду на своєму першому засіданні затвердили статут Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії. Цей статут окреслює завдання секретаріату цього Синоду.

Відповідно до кан. 939 п. 1 Кодексу Канонів Східних Церков, отримавши згоду Митрополічного Синоду (п. 3 рішення Синоду 30-31 травня 2018 р. Б.),

**доручаємо Тобі, всесвітліший
отче Віталіє,
терміном на три роки
виконувати обов'язки експерта
з канонічних питань
у секретаріаті Синоду Єпископів
Івано-Франківської Митрополії.**

У своєму служінні керуйся приписами, які є окреслені в статуті Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії Української Греко-Католицької Церкви.

**Даний декрет набуває чинності
з моменту повідомлення.
Благословення Господнє на Вас!**

**† д-р Володимир Війтишин,
Архієпископ і Митрополит
Івано-Франківський**

о. В. Федун, канцлер

*Дано у престольному граді Івано-
Франківську при архікатедральному
і митрополічному Соборі Воскресіння
Христового 26 червня 2018 року Божого,
в день муч. Акилини; св. Трифілія,
єп. Левкусії.*

Вих. № 258

Декрет

*На славу Святої, Єдиносущної,
Животворящої і Нероздільної
Тройці, Отця, і Сина, і Святого
Духа. Амінь.*

**Божою милістю
КИР ВОЛОДИМИР ВІЙТИШИН
Архієпископ і Митрополит
Івано-Франківський**

**Всесвітлішим отцям
координаторам Стратегії-2020
«Жива парафія — місце зустрічі
з живим Христом» в єпархіях**

*Івано-Франківської Митрополії
УГКЦ
Мир Вам у Господі!*

Ми, владою Митрополита Івано-Франківського, скликали Синод Єпископів Івано-Франківської Митрополії, який відбувся в м. Івано-Франківську 30-31 травня 2018 року Божого.

Однією із тем Синоду була «Оцінка втілення в Єпархіях Митрополії стратегії УГКЦ «Жива парафія — місце зустрічі з живим Христом».

Отці Синоду, заслухавши відповідні доповіді, постановили створити робочу групу з єпархіальних координаторів Стратегії-2020 «Жива парафія».

Відповідно до рішення Синоду п. 6

для напрацювання єдиної стратегії розвитку Івано-Франківської Митрополії УГКЦ

створюємо робочу групу.

Членами даної групи, отримавши згоду Єпископів Коломийської та Чернівецької Єпархій, іменуємо наступних осіб:

- 1) митр. прот. д-р Олег Каськів;
- 2) митр. прот. Богдан Іванюк;
- 3) прот. Володимир Боровий.

У ваших напрацюваннях слід брати за основу стратегію УГКЦ «Жива парафія — місце зустрічі з живим Христом».

Для допомоги вам у напрацюванні даної стратегії залучайте до праці Голів комісії єпархій Митрополії.

Митрофорному протоієрею д-ру Олегові Каськіву доручаю координу-

вати працю даної групи та представити напрацювання на наступному Митрополічному Соборі.

**Даний наказ набуває чинності
з моменту повідомлення.
Благословення Господнє на Вас!**

**† д-р Володимир Війтишин,
Архієпископ і Митрополит
Івано-Франківський**

о. В. Федун, канцлер

*Дано у престольному граді Івано-
Франківську при архікатедральному
і митрополічному Соборі Воскресіння
Христового 26 червня 2018 року Божого,
в день муч. Акилини; св. Трифілія,
єп. Левкусії.*

★ Офіційно!

Статут Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії Української Греко-Католицької Церкви

Преамбула

Отримавши згоду Синоду Єпископів УГКЦ та згоду Апостольського престолу, Отець і Глава УГКЦ проголосив 13 грудня 2011 року Божого заснування Івано-Франківської Митрополії Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ).

Івано-Франківська Митрополія УГКЦ охоплює територію в адміністративних межах: Івано-Франківська та Чернівецька області. До неї входять: Івано-Франківська архієпархія, Коломийська та Чернівецька єпархії.

Синод Єпископів, який проходив у Львів-Брюховичі 4–11 вересня 2016 року Божого, затвердив типовий Статут митрополії УГКЦ, а Отець і Глава Церкви проголосив його 13 грудня 2016 року Божого.

У цьому документі Синод Єпископів, визначаючи права та обов'язки Митрополитів і Митрополитичних Синодів, наголосив, що кожна митрополія повинна мати власний Митрополитичний Синод, через який здійснюється виконання рішень, прийнятих на Синоді Єпископів УГКЦ.

У своїй діяльності Синод Єпископів Івано-Франківської Митрополії (далі Митрополитичний Синод) керується ККСЦ, Канонами партикулярного права УГКЦ, типовим Статутом митрополії УГКЦ і цим Статутом.

Загальні засади

Арт. 1.

§ 1. Митрополитичний Синод скликається для виконання законів Синоду Єпископів УГКЦ, збереження та розвитку духовної, літургійної та богословської спадщини, утвердження канонічної дисципліни, вирішення важливих душпастирських та інших питань, координації дій єпископів даної провінції та обміну інформацією шляхом укладення відповідних рішень.

§ 2. Митрополитичний Синод не наділений законодавчою владою.

§ 3. Для забезпечення належної кадрової політики в усіх напрямках церковного життя Митрополитичний Синод постійно працює над поповненням списку можливих кандидатів до майбутніх іменувань у митрополії. Він також формує список кандидатів на єпископів для подання на розгляд Синоду Єпископів УГКЦ зі збереження права окремих єпископів митрополії пропонувати власних кандидатів на єпископство (пор. кан. 182 § 1 ККСЦ).

Арт. 2.

§ 1. Членами Митрополитичного Синоду є всі висвячені єпископи цієї церковної провінції (єпархіальні єпископи, єпископи-помічники, єпископи-емерити).

§ 2. Адміністратор єпархії, що не є єпископом, бере участь у засіданнях Митрополитичного Синоду, маючи дорадчий голос, хіба щось інше буде вирішене Митрополитичним Синодом.

§ 3. Не можуть бути членами Митрополитичного Синоду єпископи, які:

1) настільки недієздатні, що не спроможні на людський акт (кан. 953, § 1, п. 1 ККСЦ);

2) перенесені з єпископату на нижчий ступінь або позбавлені духовного сану (кан. 1433 ККСЦ);

3) публічно зреклися віри Католицької Церкви, публічно відійшли від єдності з Католицькою Церквою або покарані карою великої екскомуніки (кан. 953, § 1, п. 3, 1434 ККСЦ).

Арт. 3.

§ 1. Пастирська опіка єпископів над справами всієї митрополії виявляється через їхню активну участь у засіданнях Митрополитичного Синоду, а також через їхній постійний фінансовий внесок, який використовується для функціонування секретаріату та належного перебігу самого Синоду.

§ 2. Суму цього внеску вирішують єпископи раз на рік згідно з бюджетом, запропонованим Митрополитом Івано-Франківської Митрополії УГКЦ (далі Митрополит).

Підготування і скликання

Арт. 4.

§ 1. Скликає Митрополитичний Синод, відповідно готує питання, які слід на ньому розглянути, головує на Синоді, переносить його, відкладає, припиняє і розпускає Митрополит.

§ 2. Митрополитичний Синод скликається:

1) упродовж трьох місяців після чергового Синоду Єпископів УГКЦ для вивчення прийнятих на цьому Синоді рішень і законів та опрацювання програм їх реалізації в митрополії;

2) у перший місяць літа для представлення звіту про виконану роботу в рамках підготовки звіту на Синод Єпископів УГКЦ;

3) коли, на думку Митрополита, цього вимагають вагомі потреби митрополії чи її вірних (однак перед тим слід вислухати думку єпископів очолюваної ним митрополії);

4) на вимогу третини єпископів-членів Митрополитичного Синоду.

Арт. 5.

§ 1. Порадившись із Отцем і Главою УГКЦ щодо переліку справ, які будуть розглядатися під час засідань Митрополитичного Синоду, Митрополит відповідним декретом скликає всіх єпископів провінції на Митрополитичний Синод. (див. арт. 2, §1-3).

§ 2. У засіданнях Митрополитичного Синоду зобов'язані брати участь усі його члени, за винятком тих, що вже зреклися уряду. Якщо котрийсь член Митрополитичного Синоду, який має важкий обов'язок брати участь у цьому Синоді, не може виконати цього обов'язку, то повинен письмово пояснити Синодові причину відсутності. Про законність перешкоди мають вирішувати члени Синоду на початку першого засідання.

§ 3. Єпископи, які відсутні на законних підставах, не повинні враховуватися під час обчислення кворуму.

§ 4. На Митрополитичний Синод ніхто з членів цього Синоду не може посилати заступника замість себе.

§ 5. Голосують тільки ті члени Митрополитичного Синоду, які присутні на його засіданнях.

§ 6. Кожний член Митрополитичного Синоду, незважаючи на кількість титулів, володіє лише одним голосом.

§ 7. Настоятелі інститутів богопосвяченого життя, що перебувають на території митрополії, можуть бути запрошені на засідання Митрополитичного Синоду з правом дорадчого голосу.

§ 8. На Митрополитичний Синод можуть бути запрошені ієрархи інших Церков свого права, які виконують владу на тій самій території, але без права голосу.

§ 9. Митрополитичний Синод може скористатися порадами експертів з числа духовенства, чернецтва і мирян, які можуть бути запрошені на Синод для пояснення певних питань.

§ 10. Отець і Глава УГКЦ може відправити на Митрополитичний Синод свого представника, котрий може бути на всіх засіданнях і має право дорадчого голосу.

Арт. 6.

§ 1. Порядок розгляду справ на Митрополитичний Синод готує Митрополит з допомогою секретаріату, враховуючи письмові пропозиції єпископів (кан. 133, §1, п. 2 ККСЦ).

§ 2. Пропозиції щодо формування порядку денного Митрополитичного Синоду подаються до секретаріату.

§ 3. Доповіді та матеріали щодо справ, котрі розглядатимуться на Митрополитичному Синоді, подаються до секретаріату не пізніше, ніж за два тижні перед скликанням Синоду. Якщо тема вимагає прийняття рішення, то пропозиції для голосування повинні бути сформульовані в короткій і зрозумілій формі. Непідготовані належним чином пропозиції не повинні бути проголосовані на Митрополитичному Синоді.

Секретаріат Митрополитичного Синоду

Арт. 7.

§ 1. Митрополитичний Синод має свій секретаріат в осідку Митрополита, до якого входить секретар, заступник секретаря — референт, експерт з канонічних питань.

§ 2. Цих осіб, яких можуть пропонувати члени Синоду, іменує Митрополит за згодою цього ж Синоду на трирічний термін із можливістю подальших іменувань.

§ 3. Дострокове їх відкликання з уряду може відбутися на вимогу Митрополита і за згодою Митрополитичного Синоду.

Арт. 8.

Секретар, заступник Секретаря — референт та експерт з канонічних питань починають своє служіння з моменту отримання відповідних декретів, після чого вони повинні скласти

в присутності Митрополита чи делегованої ним особи відповідну присягу, і посідають свої уряди аж до кінця терміну, включно зі складенням протоколу Митрополитичного Синоду, що відбувся, і до передання своїх урядів їх наступникам.

Арт. 9.

§ 1. Обов'язками Секретаря є:

1. Доводити до відома кожного єпископа не пізніше ніж за два тижні перед початком синодальних засідань програму засідань, доповіді та матеріали щодо справ, які розглядатимуться.

2. Протоколювати всі засідання Митрополитичного Синоду.

3. Представляти на розгляд Митрополита бюджет Митрополитичного Синоду в кінці кожного року.

4. Готувати письмові комунікати для преси, попередньо погоджуючи їх з Митрополитом.

5. Розсилати документ про рішення Митрополитичного Синоду всім його членам згідно з артикулом 22 цього Статуту.

§ 2. Завданнями заступника Секретаря Синоду є допомагати Секретареві Синоду у виконанні всіх завдань, що стосуються секретаріату. В разі відсутності Секретаря заступник виконує його обов'язки.

§ 3. Експерт з канонічних питань перевіряє синодальні рішення на їх відповідність приписам загального та партикулярного права.

Арт. 10.

Якщо між Митрополитичними Синодами секретар, заступник або референт не мали б змоги виконувати свої обов'язки, то Митрополит, порадившись з єпархіальним єпископом, котрий у його митрополії є найстаршим за єпископськими свяченнями, може тимчасово призначити інших осіб.

Арт. 11.

Секретар, за згодою Митрополита, може добирати необхідний допоміжний персонал. Ці особи в присутності Митрополита чи делегованої ним особи повинні скласти присягу про дотримання таємниці.

Регламент проведення засідань Митрополитичного Синоду

Арт. 12.

Митрополитичний Синод відкривається спільною молитвою, в якій беруть участь усі члени Митрополитичного Синоду, а також інші запрошені учасники.

Арт. 13.

§ 1. Митрополит головує на засіданнях.

§ 2. Митрополит, залишаючись головуючим, може делегувати іншого єпископа вести синодальне засідання.

§ 3. Вимога щодо участі в Митрополитичному Синоді поширюється на всі засідання. Тільки з вагомої причини і за згодою Митрополитичного Синоду (Закінчення на стор. 5)

його член може бути відсутній на засіданні.

Арт. 14.

§ 1. Кожний член Митрополичого Синоду має право брати слово під час дискусій, промовляючи по черзі. Не можна брати слово вдруге, коли ще не вичерпаний список черги щодо тої самої справи.

§ 2. Кожний член Синоду має право на формальну пропозицію, щоб закрити дискусію. Коли пропозицію підтримає ще один єпископ, то Митрополит виносить її на голосування, і якщо цю пропозицію підтримує абсолютна більшість присутніх, то дискусія припиняється (пор. кан. 924, п. 1 ККЦ).

Арт. 15.

§ 1. Рішення Митрополичого Синоду є правосильними, якщо за присутності більшості тих, хто повинен бути скликаний, вони були ухвалені абсолютною більшістю присутніх; якщо ж кількість голосів була рівна, тоді Митрополит своїм голосом повинен переважити (кан. 924, п. 1 ККЦ).

§ 2. Голосування, згідно з нормою артикула 16 цього Статуту, є відкритим, хіба головуючий або два члени Митрополичого Синоду вимагали б таємного голосування.

§ 3. Щодо фінансових справ, які розглядає Митрополичий Синод, єпископ-емерит та єпископ-помічник мають тільки дорадчий голос.

Арт. 16.

Голосування в усіх виборах відбувається таємно згідно кан. 956 ККЦ.

Арт. 17.

Митрополичий Синод вирішує питання про збереження таємниці щодо обговорених актів і справ. Однак має також обов'язок зберігати таємницю у випадках, установлених загальним правом.

Арт. 18.

Програма Митрополичого Синоду складається з таких частин:

1. Вступні елементи:
 - відкриття, молитва, привітання;
 - визначення кворуму;
 - прийняття порядку денного.
2. Звіт. Подається звіт про виконання рішень Митрополичого Синоду та про втілення в життя в митрополії законів та рішень Синоду Єпископів УГКЦ. Митрополичий Синод має оцінити стан виконання відповідних рішень і законів.

3. Повідомлення. Ідеться про матеріал, котрий не вимагає дискусії й прийняття щодо нього рішення. Бажано, щоб повідомлення подавалися в письмовій формі як окремий документ.

4. Обговорення. У цій частині дискутуються питання порядку денного. Презентація питання — не більше 15 хвилин, виступ — не більше 5 хвилин. Одне питання може розглядатися не більше години. Розгляд кожного питання має завершитися голосуванням. Коли щодо питання з якихось причин неможливо прийняти рішення, то виносить на голосування пропозиція про перенесення його на наступний Митрополичий Синод.

5. Різне. Питання до цього розділу зголошуються на першому робочому засіданні.

Синодальні акти й закриття Митрополичого Синоду**Арт. 19.**

Протоколи засідань підписує від імені членів Митрополичого Синоду Митрополит та секретар.

Арт. 20.

Рішення Митрополичого Синоду не можуть суперечити загальному праву, приписам Канонів партикулярного права УГКЦ або обмежувати права місцевих ієрархів.

Арт. 21.

§ 1. Митрополит у визначений Митрополичим Синодом спосіб і час оприлюднює рішення. Однак він не повинен цього робити перед тим, як отримає їхнє письмове схвалення від Отця і Глави УГКЦ, який може вимагати виправлень чи змін. Зауваження Отця і Глави УГКЦ, якщо такі будуть, розглядає найближчий Митрополичий Синод.

§ 2. Оприлюднення рішень відбувається шляхом їх опублікування в газеті «Нова Зоря». Автентичний текст рішень з оригінальними підписами зберігається в архіві курії Митрополита.

§ 3. Синодальні рішення із загальною зовнішньою силою набувають чинності через місяць від дня їх опублікування, хіба що в декреті про оприлюднення вказано інший термін.

Арт. 22.

§ 1. Секретаріат надсилає оприлюднені рішення та протоколи Митрополичого Синоду всім членам Синоду.

§ 2. Секретаріат також дбає про надання інформації про рішення Митрополичого Синоду всім митрополитам УГКЦ, комісіям УГКЦ, інститутам богосвяченого життя, а також зацікавленим церковним чи науковим установам, якщо це їх стосується.

Арт. 23.

§ 1. Рішення Митрополичого Синоду є обов'язкові для виконання в усій митрополії, зокрема, в межах церковного законодавства, в інститутах богосвяченого життя і об'єднаннях вірних.

§ 2. Місцеві ієрархи зобов'язані особисто контролювати виконання рішень Митрополичого Синоду на території єпархії; Митрополит, як той, що покликаний дбати про ретельне збереження віри й церковної дисципліни (пор. кан. 133, § 1 п. 4 ККЦ), піклується про виконання синодальних рішень відповідними вказівками.

§ 3. З метою успішного впровадження рішень Митрополичого Синоду слід дбати про те, щоб вони були предметом вивчення і пояснення в єпархії та кожному екзархаті на нарадах чи періодичних зборах священнослужителів, членів інститутів богосвяченого життя і мирян.

Арт. 24.

Митрополичий Синод закривається спільною молитвою за участю членів Синоду та запрошених осіб.

Прикінцеві положення**Арт. 25.**

§ 1. Цей Статут затверджується Митрополичим Синодом.

§ 2. Зміни та доповнення, які суперечать основним положенням Типового статуту митрополії УГКЦ, проголошеного 13 грудня 2016 року Божого, затверджуються Синодом Єпископів УГКЦ.

★ Вісті з Коломийської Єпархії

Гора мучеників — місце паломництва

30 червня кілька десятків вірян спільно з єпископом Коломийським Василієм Івасюком та духовенством піднялися на «Гору мучеників», що знаходиться у присілку с. Микуличин.

Назва цього місця пов'язана з особливою однойменною іконою, яка встановлена в каплиці на верхівці полони Горган. «Гора мучеників» — це видіння, яке побачили фатімські пастушки 13 липня 1917 року. Більш ніж вісімдесят років по тому текст цього видіння опублікував Папа Іван Павло II.

У день сотої річниці Фатімських об'явлень, 13 липня 2017 р., на горі було освячено хрест та вищезгадану ікону. Її центральною фігурою є розп'ятий Ісус, з рук якого ангели збирають кров у чаші (про це йшлося у видінні). Біля підніжжя хреста зображені провідники УГКЦ та мученики, які віддали життя за Христову віру.

Ідея створення «Гори мучеників» виникла ще в 2001 році в засновника Згромадження Воплоченого Слова і Сестер Службниць Господа і Діви Марії з Матара о. Карлоса Мігеля Буела під час його перебування в Україні. Саме той священик брав участь в урочистій беатифікації 27 українських мучеників. Довести справу до кінця вирішив місцевий підприємець, генерал у відставці Василь Яремчук. Щоправда будівництво пантеону українських мучеників ще триває.

Сьогоднішнє сходження розпочалося з підніжжя по стрімкій дорозі, піднімаючись якою віряни спільно з владикою молились Хресну дорогу. Дощ і сильний вітер не завадили бажанню з молитвою на устах дійти до вершини. Вже на самій горі Владика Василій у співслужінні з протопресвітером Яремчанським о. Богданом Скірчуком, парохом с. Микуличин о. Григорієм Чибораком, віце-ректором ІФДС о. Андрієм Чорненком, о. Йосафатом Бойком ВС, о. Іваном Вінтоняком та о. Мирославом Бойком відслужили Молебень до Христа

Чоловіколюбця. Разом із парафіянами навколишніх сіл молилися також семінаристи Івано-Франківської семінарії та сестри-монахині.

Пригадуючи присутнім про будівництво каплиці на «Горі мучеників», єпископ Василій зазначив, що «у дивний і незрозумілий спосіб для людей Господь покликав п. Василя Яремчука бути співучасником страждання українських новомучеників, призвавши до Себе його 34-річного сина Віталія, який допомагав коштами будувати святиню. Містика чи Божий знак? На цій горі маємо можливість порозважати над вірою, таїнством смерті і безперервного життя вічного».

Опісля було зачитано декрет, за яким «Гору мучеників» проголошено місцем паломництва. Наостанок Кир Василій звернув увагу на те, що гора є прикладом збереження історичної пам'яті українського народу про жертв за віру Христову. «Ці мученики стали зернами, вкинутими в землю, і дали великий плід у відродженні України й Церкви», — сказав владика.

По завершенні Молебня у гуцульській капиці, що знаходиться поблизу вершини, скульптори Роман Захарчук та Василь Коцовий представили присутнім макет майбутньої розбудови.

Діана ЧАВАГА.

На світлині: учасники молитви на «Горі мучеників».

★ Вісті з парафій

У Калуші реалізують проект «Теплий храм»

Наступної зими в церкві св. Архистратига Михаїла, що в Калуші, буде тепло. Тут якраз реалізують проект «Теплий храм», який минулоріч став одним із п'яти переможців Бюджету участі. Як повідомив декан Калуський УГКЦ о.-митр. Михайло Бігун, роботи в рамках цього проекту підходять до завершення.

Торік у Калуші Бюджет участі став новив 1,5 млн. гривень. Будь-який калушанин міг подати проект, який він вважає корисним для громади і який мали втілити в життя в 2018 році. Серед 20-ти проектів, що в листопаді 2017 року були допущені до голосування, був і «Теплий храм», автором якого став голова Спільки католицької молоді, депутат Калуської міської ради Олег Савка. За рейтингом голосів, цей проект зайняв друге місце. На його реалізацію з міського бюджету цього року виділили майже 300 тис. грн.

— У рамках проекту утеплюємо сторони лівого й правого крилосів, —

говорить з цього приводу о. Михайло Бігун. — Усі роботи проводяться згідно з сучасними вимогами задля забезпечення сприятливого мікроклімату в будівлі церкви св. Архистратига Михаїла, який необхідний для довготривалого збереження легендарних творів Павла Ковжуна та Михайла Осінчука. Адже цей храм діє вже понад сто років і є візитівкою нашого міста. А також — однією з небагатьох збережених пам'яток історії Калуша.

Дарія ОНИСЬКІВ,
прес-секретар Товариства
парафіяльних волонтерів, м. Калуш

★ Вісті з Коломийської єпархії

Американські гості в Дорі

30 червня у реколекційному домі с. Дора Яремчанської міськради Преосвященний владика Василій Івасюк зустрівся з делегацією Американської Єпископської Конференції (АЕК).

Реколекційний дім в Дорі — це центр, де збирається молодь, проводяться табори та реколекції для духовенства. На даний час цей об'єкт знаходиться в стадії відбудови, адже його будівництво розпочалося ще в 90-х роках і за браком належної техніки місце не застрахували від підтоплення води. Отож першочергово в будинку поміняли підлогу, а в подальшому проводились роботи над відведенням води, яку понизили, щоб перешкодити затопленню. Після ліквідації основної

проблеми було вирішено відновити приміщення, в яких потрібно замінити електричну та опалювальну системи. Ці роботи потребують чималих коштів, а для єпархії даний об'єкт є важливим, оскільки це єдиний реколекційний будинок на її території.

Поспілкувавшись з Ніколь Джермен, помічником директора з промоцій Офісу допомоги Церкві в Центральній та Східній Європі (АЕК), Владика Василій розповів про потреби єпархії у відновленні реколекційного будинку. У свою

чергу, Ніколь Джермен зазначила, що мета її візиту — зрозуміти, які потреби є в Україні, щоб передати побачене американським жертводавцям.

Відтак у присутності економа єпархії о. Віктора Прийдуну делегація оглянула приміщення та детальніше ознайомилась із проблемами, про які розповідав єпископ.

Зазначимо, що Американська Єпископська Конференція щороку виділяє кошти для Коломийської єпархії на фінансування даного будинку. Като-

лики США у такий спосіб допомагають Церкві в європейських країнах, де комуністичні уряди переслідували Церкву. Ця допомога американськими католиками для посткомуністичної Європи надається вже більше 20 років.

Діана ЧАВАГА.

На світлині: американські гості з Владикою Василієм.

★ Прощі

На батьківщину Блаженного

26-27 червня до Семаківців, рідного села блаженного єпископа УГКЦ Миколая Чарнецького, на прощу щорічно з'їжджається кілька сотень вірян.

Блаженний Миколай за своє мучеництво одержав великий дар Божої благодаті — заступатися за людей у складному становищі. Тому прочани йдуть і їдуть сюди з вірою, адже свідчень про чудотворні зцілення чимало.

Традиційно, в переддень пам'яті новомучеників УГКЦ, серед яких і блаженний єпископ Миколай Чарнецький, віряни вирушають до Семаківців пішою дорогою. Спільно з о. Сергієм Радченком понад 40 км до Семаківців добиралися прочани з Хутора-Будилова, Княже, Прутівка, Драгасимова та Снятина. Дорогою люди молилися в різних наміреннях. Також до храму блаженного віряни зорганізували велопрощу, яку очолив протопресвітер Городенківський о.-митр. Ігор Левицький.

У вівторок біля храму прочан радо зустрів парох, протопресвітер Чернелицький о. Василь Скрипка. Тут віряни помолились Вечірню, відтак пройшли Хресною дорогою, що знаходиться на подвір'ї храму.

Один із випадків чудесного оздоровлення, що стався з прихожанином села Семаківці Дмитром Павлюком, котрий у зрілому віці втратив зір і слух, тут розповідають паломникам.

«Разом із товаришем Дмитро поїхав до Львова, щоб взяти участь у богослужінні й попросити зцілення у владика Миколая. За його словами, диво сталося саме під час богослужіння у церкві святого Йосафата. Чоловік закричав на весь храм: «Я бачу!». Коли присутні застерегли його, аби не зчиняв галасу, тоді Дмитро вигукнув ще сильніше: «Я ще й чую!». Це чудо сталося завдяки заступництву блаж. Миколая Чарнецького.

Ввечері розпочався похід зі свічками, під час яких вірні молились молитви на оздоровлення. А відтак тривали нічні чування.

Прес-служба Коломийської єпархії.

★ Прощі

Окрилені духом молитви та любові до рідної землі

28 червня Україна святкує день своєї Конституції. І саме цього дня активісти Ямницької об'єднаної територіальної громади на чолі з головою Романом Крутим, старостами та з благословення отців-парохів кожного із сіл здійснили дуже потрібну місію — провели першу спільну велопрощу до Крилоса «За мир і спокій в Україні», присвячену дню Конституції України.

Традиція велопрощі була започаткована в Павлівці з ініціативи в.о. старости с. Павлівки Івана Вацеби, начальника відділу культури, молоді та спорту Ямницької ОТГ Христини Попадинець та місцевого пароха села Павлівка о. Василя Сенька, який вже третій рік зі своїми прочанами крутить педалі велосипеда. Павлівчани два роки їздили до Духової криниці в с. Єзупіль, а цього року, уже об'єднавшись у громаду, відділом культури, молоді та спорту було організовано такий духовно-спортивний і водночас патріотичний захід, який об'єднав усю Ямницьку ОТГ до спільної молитви за нашу Батьківщину і її долю.

Велопроща була цікавою, насиченою і дуже красивою. Колону супрово-

джувала духовна музика, у кожному селі прочан зустрічали щасливі діти з квітами та добрим словом, у кожній церкві відбувалася молитва і благословення.

У Крилосі учасники велопрощі вислухали науку настоятеля храму Успіння Пресвятої Богородиці о. Ярослава Жолоба та спільно помолитись Молебень до Матері Божої за мир і спокій в Україні.

Такі заходи єднають громаду, збагачують її духовність та патріотизм, а тому ми повинні долучатися до них і не бути байдужими. В єдності — сила народу! Гуртуймося, єднаймося в молитві, пісні та слова!

Відділ культури, молоді та спорту Ямницької ОТГ.

★ Літні канікули

Відпочинок по-християнськи

З 18 по 28 червня на базі садиби «У Павла» в с. Яблуниця Яремчанської міськради проходили християнські табори для дітей, молоді та дорослих, які проводили аніматори катехитичної школи «Воскресіння» м. Івано-Франківська.

У першому заїзді взяли участь 57 осіб. У другому заїзді відпочили по-християнськи 47 дітей старшого шкільного віку.

Впродовж десяти днів своїми талантами учасникам таборування служили

четверо катехитів: Йосафата-Любов Федьків, Ігор Клюба, Володимир Соколовський, Алла Влашин, музичний педагог Наталія Жолобка та священнослужитель о. Роман Влашин. Медичну опіку здійснювали п. Оксана Бойко та Христина Симчич.

Основна тема табору — «Запрошені на царський бенкет». На щоденних катехитичних зустрічах діти та дорослі розважали над такими темами: «Бенкет», «Мій Цар», «Запрошені на бенкет», «Готуємось до бенкету», «У царських палатах», «Дар»,

«Спілкування», «Слово Господаря», «Найцінніший скарб», «В мирі вийдім». Ці науки мали допомогти дітям, підліткам та дорослим усвідомити значення Божественної Літургії, краще її зрозуміти та пережити радість участі у ній. Щоденно усі учасники табору брали участь у Службі Божій, мали нагоду до Св. Сповіді та духовного спілкування, співали Ісусову молитву, заносючи до Господа свої прохання.

Цікавинкою, яка об'єднала дітей і дорослих, були майстер-класи із плетіння вервочок та випікання профори. Вікторини, ігри, водні естафети, спортивні змагання та тематичні вечори, де команди в надзвичайно креативний спосіб представляли свою цілоденну працю, — далеко неповний

перелік усіх заходів, якими був заповнений кожен день таборування.

Особливим пунктом табору був похід. Діти у супроводі вихователів подолали близько 18 км пішки по гірському хребту із с. Яблуниця до с. Ворохта. На П'ятихатках відвідали табір козаків, скуштували смачного козацького чаю та налюбувалися досхоchu краєвидами наших чудових Карпат.

Родзинкою таборування був королівський танець. Танцювали усі. Свіже повітря, смачна та здорова їжа, щоденна молитва, цікаві ігри та забави зробили незабутнім наш відпочинок.

Дякуємо Богові за опіку, а всім учасникам, аніматорам та організаторам — за неймовірну атмосферу християнського відпочинку!

о. Роман ВЛАШИН

На світлині: учасники християнського табору.

★ Навчання за кордоном

Українська колегія священномученика Йосафата

У Римі, недалеко від Ватикану, знаходиться українська колегія священномученика Йосафата. Під час відвідин колегії Святішим Отцем Іваном Павлом II 16 січня 1983 року, тодішній ректор о. Софрон Мудрий ЧСВВ сказав: «Багато прохожих римлян, а й чужинців, заздрять нам, що ми маємо таку чудову Семінарію в одній з найкращих дільниць Риму». Справді, колегія знаходиться на пагорбі і з її тераси, наче на долоні, видно Собор св. ап. Петра та панораму історичного міста.

У листопаді 1932 року з нагоди відкриття колегії папа Пій XI звернувся до семінаристів і наголосив, що його бажанням є, «щоб ці його такі дорогі діти були в Римі не лиш гістьми і чужинцями, але насправді мали свою власну хату». І по сьогодні колегія св. Йосафата приймає щороку молодих студентів, котрі навчаються у різних папських університетах.

У 2017 році з Івано-Франківської семінарії прибуло на навчання до Риму 13 осіб. Усіх у колегії проживало 56 студентів. Крім двох семінаристів з Македонії та одного семінарста з Бельгії, усі студенти походять із різних єпархій УГКЦ в Україні. Навчання в Римських університетах триває 2-3 роки. У червні 2018 року завершили своє навчання зі здобуттям ступеня ліцензіату 15 осіб, а студент Олег Цуновський захистив докторську працю з історії Церкви.

З Івано-Франківської Архiepархії цього року завершили навчання та здобули ступінь ліцензіату о. Григорій Джала з Місійного Згромадження св. Ап. Андрія (МЗСАА) та бр. Василь Качмарський, які навчалися у папському Урбаньянському університеті на відділі місіології.

Крім навчання у найкращих католицьких університетах, студенти кожного дня мають богослужіння, раз у місяць — духовну віднову, котру

провадять священники та єпископи на запрошення отця-ректора чи за рекомендацією студентів. Раз у навчальному році усі студенти колегії св. Йосафата проходять реколекції в різних містах Італії.

Священники, котрі здобувають наукові ступені у Римі, мають можливість служити душпастирською допомогою для українських заробітчан, що дає додаткову можливість ознайомитися з їх непростим життям, труднощами і бути з ними, ділячись своїми знаннями та навчитися нового місійного душпастирства. Також семінаристи-студенти організують Хресні дороги, завжди допомагають в святкових урочистостях у наших громадах.

Після завершення навчання та здобуття наукових ступенів наша УГКЦ щороку поповнюється спеціалістами в різних галузях науки. Студенти повертаються до своїх єпархій і з благо-

словення свого владики стараються реалізувати свої знання, ділячись найкращим.

Отож хочеться подякувати найперше владикам, що благословляють на навчання

семінаристів та священників, Конгрегації Східних Церков за створені чудові умови до навчання, о. ректору Луїсу Касіану ЧСВВ, о. віце-ректору Теодозію Греню ЧСВВ та духівнику о. Роберту Лисейку ЧСВВ — за підтримку, опіку, дбайливість та чуйність.

Навчання в Римі — це можливість розвинути своє наукове зацікавлення, розширити свої горизонти бачення й мислення, збагатитися духовно, подружитися та пізнати людей з різних куточків світу, а через те — й іншу культуру і донести їм знання про нашу УГКЦ; пізнати ближче церковні структури, про які чуємо лише краєм вуха і котрі видаються часом недосяжними. Цим великим досвідом, котрий здобуваємо в Римі, після повернення в Україну ділимося з тими, кого зустрічаємо на своєму життєвому шляху.

о. Григорій Мар'ян ДЖАЛА, МЗСАА

★ 3 архівних джерел

Доповнення до біографії отця Михайла Вальницького

Нещодавно газета «Нова Зоря» помістила статтю Ярослава Гап'яка «Улюблений душпастир Михайло Вальницький» (див. ч. 23 за 14 червня 2018 р.), у якій автор намагався простежити життєвий шлях одного з відомих священників та громадських діячів Галичини на зламі XIX-XX століть, доктора богослов'я о. Михайла Вальницького.

З неї стало відомо, що цей священник після висвячення у духовний сан працював на парафіях с. Марківці та Братківці (тепер Тисменицького району), с. Кобаки Косівського району, а пізніше служив у катедральному соборі Святого Воскресіння м. Станиславова (тепер Івано-Франківськ). Тут він з 1918 по 1923 рр. очолював Станиславівську духовну семінарію. Його дружиною була Олена (з Сергієвичів) Вальницька (1865-1902), померла в Кобаках на 37-у році життя, залишивши восьмеро дітей сиротами.

Зазначимо, що у статті п. Ярослав згадав тільки про одного сина о. Вальницького — Кирила, який був активним діячем «Сельробу». Проте дітей у нього було більше. Один з них, як і згаданий вище Кирило, став юристом, а два інші, як батько — священниками. Подаємо їхні короткі біографічні довідки.

Вальницький Омелян народився у 1888 році, доктор юридичних наук, кандидат адвокатури. Він — один із провідних діячів москвофільського

табору в Галичині в 1910-их рр., належав до групи Дудикевича. До Першої світової війни працював в Устриках Дольних (тепер Устрики-Долішні) повіт Ліско на Лемківщині. Був заарештований і засуджений, перебував у тюрмі у Міскольчі та в таборі Талергоф. Після звільнення перебрався на Закарпаття. Там був членом правління товариства ім. О. Духновича в Ужгороді (1928р.), керівником його науково-літературної секції. Співпрацював із різними закарпатськими та галицькими виданнями. Помер від запалення легенів. Похований в Ужгороді.

Вальницький Іван народився 27 липня 1885 року у с. Братківці. Висвячений 16.04.1911 року Кир Григорієм Хомишиним. Працював співробітником у Нижневі (1911-1913 рр.), завідавав у Коцюбинцях (1913-1923 рр.), Озерянах та Палатківцях Скалатського деканату на Тернопільщині у 20-30-их рр. XX століття. Пізніше до 1944 р. душпастирює знову в Озерянах (тепер Борщівського району). На по-

чатку 1950-х рр. заарештований карними органами, засуджений на 7 років та відправлений у концтабори. Помер після повернення із заслання.

Вальницький Юліан народився 10 червня 1893 року в с. Марківці. Гімназію закінчив у Станиславові у 1916 році, а богословські студії — у 1922 році. Висвячений Кир Григорієм Хомишиним 18 червня 1922 року. Отець Юліан Вальницький отримав священнічі священня в неодруженому стані, як і його однокурсники В. Микитюк, брати Іван та М.Капустянські. Працював кафедральним співробітником і катехитом у школах Станиславова до 1944 року. Помер, імовірно, у 1945 році.

Як нам вдалося з'ясувати, о. Михайло Вальницький також був сином священника. Його мати Неоніла походила з роду Борковських. Вона, вдова по священнику, померла у 1890 році в Марківцях («Діло», ч. 6 за 9 (21) січня 1890 р.). Чотири роки перед цим померла і сестра о. М. Вальницького Анна.

Ось такими є короткі доповнення до біографії о. Михайла Вальницького. Напевно, поховані архівні справи, до яких не завжди доходить рука дослідника, ще бережуть таємниці життя відомих історичних діячів. Але ми повинні їх відкривати, щоб у нашому минулому було якомога менше білих плям.

Іван ДРАБЧУК,
історик-краєзнавець.

★ Вітаємо!

Парафіяни та отець-сотрудник Іван церкви Різдва Пресвятої Богородиці с. Красна Ланчинського деканату Коломийської єпархії вітають із 70-річчям

о.-митр. Івана БОЙКА.

Дорогий отче, прийміть від нас щонайкращі привітання й побажання добра, миру, злагоди та благополуччя, а також земний уклін за відданість Церкві, невтомну працю, повагу, щире й добре серце, за велику любов, яку Ви випромінюєте.

Нехай Господь та Пречиста Діва Марія завжди оберігають Вас від усіх негараздів і дарують Вам здоров'я тілесне і міцність духовну, благодать та довголіття, душевний спокій та всеблагих успіхів у Вашій самовідданій і великодушній праці у Господньому винограднику.

Парафіяни церкви св. Параскеви с. Старуня Солотвинського деканату та отець-сотрудник Іван Херманчук щиро вітають з 25-річчям священства свого пароха

о. Ярослава ДИРІВА.

Ми вдячні Богові за дар Вашого життя, священниче поклонання, невтомну довголітню працю, добре вчительське слово, щире

та любляче батьківське серце, відкрите для кожного.

Бажаємо Вам, всечесний отче, рясних Господніх ласк та щедрот, Божого благословення та допомоги у всіх Ваших справах, міцного здоров'я, світла та душевного спокою на довгий вік, на многі літа!

Парафіяни церкви св. Івана Богослова смт. Богородчани вітають з днем Ангела свого пароха

о. Івана МАЧКОДЕРУ.

Нехай духовна нива життя щедро колоситься рясним врожаєм! Хай засіяні Вами зерна правди, добра і любові дають плоди стократ!

Хай Господь обдаровує міцним здоров'ям, радістю, натхненням до праці, всіма ласками і щедротами. Дякуємо Вам за молитву і молимося повсякчасно за мудре служіння на добро людей і на славу Господню!

Громада церкви Покрову Пресвятої Богородиці с. Вікторів Галицького району вітає з днем Ангела дяка

Петра САПРИКУ.

Бажаємо Вам незліченних Божих ласк та щедрот і висловлюємо глибоку пошану за невтомну працю. Молитовно просимо, щоб ласкавий Господь послав Вам духовне й тілесне здоров'я та утверджував у Христовій вірі на довгий вік, на многі літа!

Здоров'я жінки — здоров'я майбутнього покоління

Здоров'я жінок, матерів і дітей є об'єктивним показником рівня здоров'я населення й важливим індикатором соціальних та економічних проблем. Тому питання збереження здоров'я нації впродовж багатьох років не втрачає своєї актуальності.

Протягом останніх років акцентуємо увагу на тому, що хворобу треба попередити. Особливого значення набувають профілактичні огляди у медичних закладах, які варто проходити хоча б один раз на рік. Профілактичний онкоогляд допомагає виявити початкові форми раку шийки матки і раку молочної залози, які у нас є однією з найчастіших форм онкологічних захворювань. Чим раніше буде виявлене захворювання, тим швидше його можна буде подолати, уникнути ускладнення і незворотних процесів, які можуть призвести до інвалідності або смерті.

Для ефективного проведення профоглядів жінок з метою ранньої діагностики раку шийки матки у «Лікувально-діагностичному центрі св. Луки» впроваджено цитологічний скринінг та кольпоскопічне дослідження. Велику роль у профілактиці раку шийки матки має своєчасна діагностика фонових (ендоцервіцит, ерозія) і передракових (дисплазія шийки мат-

ки) станів. При профогляді гінеколог обов'язково оглядає також молочні залози з метою ранньої діагностики раку. Обов'язковим є мамографічний скринінг жінок після 40 років.

Навіщо відвідувати гінеколога жінкам, які знаходяться у менопаузі?

Відсутність репродуктивної функції не є гарантією відсутності гінекологічних захворювань. На перше місце виходить онкологічна патологія, яка тривалий час може себе не проявляти.

Дорогі жінки, якщо у вас з'являються питання щодо Вашого здоров'я, з'являються скарги, навіть незначні, не гайте час, зверніться за консультацією до спеціалістів у «Лікувально-діагностичний центр святого Луки» м. Івано-Франківська. Прийом ведуть лікарі-акушер-гінекологи: Казьмірук Валентина Миколаївна, Куриляк Світлана Василівна, Михайлишин Ольга Дмитрівна.

Ми цінуємо кожен можливість вам допомогти!

Оголошення

Запрошує Духова Криниця

6-7 липня 2018 року відбудеться традиційний Іванівський відпуст біля Духової Криниці з нічними чужаннями та святом духовної пісні. Ранкову Архієрейську Божественну Літургію очолить Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський УГКЦ Володимир Війтишин.

6 липня:

21.00 год. — Всеночне.
22.15 год. — Хресна Дорога.

7 липня:

0.00–01.00 год. — Молебень до Матері Божої
01.00–02.00 год. — Матері молитви. Вєрвиця.
02.00–03.00 год. — Свята Година.

03.00–04.00 год. — Молебень до Пресвятого Серця Ісусового.
04.00–05.00 год. — Акафіст до св. Івана Христителя.
05.00–06.00 год. — Сповідь.
6.00–07.00 год. — Утреня.
7.00–08.30 год. — Архієрейська Божественна Літургія.
8.30 год. — Водосвяття.
9.00 год. — Концерт духовної пісні.

Вісті з парафій

Господи, добре нам бути з Тобою

Наприкінці червня у церкві св. Апостолів Петра і Павла с. Старуна відбулися нічні чужання. Отець-парох Ярослав Середюк запросив на парафію гостей з Івано-Франківська: ректора Духовної семінарії о. Олесь Будзяка та братів-семинаристів.

За вікном — місячна літня ніч. А в храмі — безперервна молитва, спів, глибокозмістовна наука і особлива

Божа благодать. Наче відчуваєш на собі погляди Ісуса і Пресвятої Богородиці. Так багато хочеться їм сказати... Сльози на очах, спокій у душі, полегшення на серці. Пригадуються слова апостолів: «Господи, як добре нам бути з Тобою».

Дай, Боже, усім здоров'я, сили та натхнення й надалі організувати такі нічні чужання.

Марія МАТЛЮК. с. Старуна.

Для вас, абітурієнти!

Дяківсько-регентський інститут ІФБУ оголошує набір студентів

Тривалість навчання — 3 роки. Навчання відбувається по суботах і дозволяє без відриву від навчання чи праці паралельно отримати додаткову освіту. Для випускників музичних закладів існує екстернатна форма навчання — 2 роки.

До участі запрошуються як дяки та регенти Івано-Франківської архієпархії, так і ті, які хотіли б навчитися дяко-регентської справи.

Навчальна програма охоплює такі предмети:

Літургійний спів, Літургійне Богослов'я, Богослужбовий Устав, Історія літургійного співу, Історія Церкви, Церковнослов'янська мова, Сольфеджіо і теорія музики, Хоровий спів, Хорове аранжування, Комп'ютерні програми набору нот та індивідуальні заняття з вокалу, диригування та фортепіано.

Зарахування на навчання відбувається за результатами співбесіди (перевірка музичних даних та знання основ катехизму).

Перелік документів, необхідних для зарахування:

1. Копія паспорта
2. Автобіографія
3. Документ про освіту
4. Рекомендація пароха
5. Копія свідоцтва про Хрещення і Подружжя (для одружених)
6. Медична довідка встановленого зразка
7. Фото (3x4) — 2 шт.
8. Папка для документів

Прийом документів і співбесіда — з 20 по 24 серпня 2018 року Божого.

За більш детальною інформацією звертайтеся за телефонами: (096) 8397282, (066) 5182923 — Любов Терлецька, директор ДРІ.

Реквієм

Моліться і допомога не забариться!

Засвітилась ще одна зіронька на небі... Праведна душа відійшла до свого Творця по винагороду. Це Любомира Хлібкевич — жінка, котра своє життя поклала на вівтар служіння Богу й Україні.

Багатолітня бранка сталінських концтаборів свої молоді літа провела в сибірських лісах на лісопоясах, часто її життя піддавалось небезпеці. Одного разу на неї впало дерево. Навіть конвоїр з жалем сказав: «Шкода, така дівчина була!» Та Господь чував над молодою патріоткою, бо мав щодо неї свої плани, і дівчина залишилась живою.

Після повернення із заслання п. Любомира народила двох синів, разом із чоловіком їх виховала, дочекалась онуків. Протягом тривалого часу розповсюджувала відроджену «Нову Зорю» та духовну літературу. Часто виступала в школах перед дітьми, розповідала про пережиті події.

До неї йшли люди зі всього Надвірнянського району, щоб порозмовляти, отримати пораду в скрутну хвилину. А порада була одна: «Моліться, довіряйте Богові й Пресвятій Богородиці і допомога не забариться». На різні випадки радила ту чи іншу книгу або молитву. Багатьох нас, надвірнянців, ця жінка навчила любити Бога, довіряти Йому, любити Україну, бути патріотами.

Ще одна грань таланту п. Любомири — вона писала вірші, декламувала їх, а ми, її учні, із задоволенням слухали.

І ось не стало п. Любомири. Хай Господь Бог прийме її душу до Царства Небесного. А всі, хто пам'ятає її, молімося і благаймо Творця, щоб оселив її душу там, де праведні спочивають.

Мирослава ПОЛАТАЙКО.
м. Надвірна.

1926
1991
2018

український греко-католицький часопис

Видання Івано-Франківської Митрополії УГКЦ
Індекс 30072 реєстр. № КВ 112 від 28.09.1993 р.

Виходить щотижня

Обсяг 1,95 ум. друк. аркуш.
Газета віддрукована офсетним способом
Видруковано видавництвом «А-Прінт»,
м. Тернопіль, вул.Текстильна, 28
тел. (0352) 52 27 37, (067) 350 17 94
a-print.com.ua. Зам. № 349.

Редакція може не поділяти думку авторів і не несе відповідальності за достовірність інформації, викладеної у авторських статтях.

Роздільна ціна примірника 5 грн. Наступне число «Нової Зорі» вийде 26 липня

Головний редактор —
о. Іван СТЕФУРАК
Богословський редактор —
о. Йосафат БОЙКО, ВС
Літературний редактор та макетування —
Людмила ІВАНОТЧАК
Дизайн та верстка —
Оксана МИКИЦЕЙ
та Микола ІВАНОТЧАК

Ідентифікаційний код 13641226
Розрах. рахунок редакції: 2600202239794
ПАТ «Кредобанк» м. Івано-Франківськ
МФО 325365

Адреса редакції: 76018
м. Івано-Франківськ,
площа А. Міцкевича, 5

телефон: (0342) 52-73-48
e-mail: gazeta.nova.zorya@gmail.com